PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

БУДУЙМО РОБІТНИЧУ РЕВОЛЮЦІЙНУ ПРЕСУ!

ВІДОЗВА ЦВК ТУРФДІМ І ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ РЗТ ДО ЧЛЕНСТВА УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ДО УКР. ТРУДОВИХ МАС В КАНАДІ.

Завтра Міжнародній День Робітничої Преси. Місяць жовтень є місяцем несення допомоги революційній ґазеті англійською мовою в Канаді "Воркерові".

Як тяжко приходиться робітництву боротися за втримання при житті своєї справжньої революційної преси. Як тяжко її поширювати між трудящими. Капіталістична преса, що має підтримку від своїх панів, що має цілі свої фабрики, фахових журналістів-брехунів, преса, яка виходить по два й три рази на день, переставляючи той самий матеріял з одної сторони на другу — та преса, як залізними кліщами охопила і кешені й думку мільйонів і туманить їх ріжними бейс-болами, фоні-пейджами, мордобиттями, криміналістикою й брехнями на робітничий рух, на визвольну боротьбу трудящих, на Союз Радянських Соціялістичних Республік. Та преса створила свою цілу систему брехонь, наклепів, обплутувань. Вона велика, дешева, вона на кожному кроці, вона рано, вполудни й вечером гонить за робітником.

Робітнича преса, коли ж до того вона ще й революційна, яка сміло боронить робітничі інтереси, виходить під ріжними утисками. Вона в першу чергу бездомна, вона бідна так само, як ті робітники, інтереси яких вона боронить. Вона з великим трудом пробиває собі дорогу між робітників, а на тій дорозі є тисячі ріжних перешкод: треба того робітника шукати, а знайшовши, треба поборювати в нему те, чим з самого дитинства годували його капіталістичні наймити. Поліція, ріжні форми капіталістичних законів також стають на перешкоді робітничій пресі не тільки говорити правду, але й друкуватися взагалі. Тисячі ріжних перешкод має кожна справжня робітнича ґазета в капіталістичній системі.

На сторінках "Укр. Роб. Вістей" писалося вже, які труднощі переживала і зараз переживає англійська робітнича ґазета в Канаді "Воркер". Чому? Бо та ґазета перш всего є органом комуністичної партії, партії, що її капіталісти в цілому світі переслідують, кращих її борців гноють в тюрмах, мордують чи то судом, чи й без суду.

"Воркера" конфіскували, його викидали з приміщення, властителі ріжних друкарень відмовлялися його друкувати. Уживано всяких способів, щоб вбити цю невелику тижневу робітничу ґазету. Бо вона є небезпечною для капіталістичної кляси, бо вона на своїх чотирох сторінках говорить таке, чого не перекричать і не зітруть, а найголовніше, не зібють тисячі колюмн капіталістичної преси. І якраз того, що писала й пише ця ґазета, капіталісти не хочуть чути, не хочуть, щоб робітники це читали й стараються ту ґазету вбити.

Але робітництво до цего не допустить. Цего місяця воно дасть цій бойовій ґазеті свою щиру допомогу. Ми кличемо усіх свідомих українських робітників, усіх тих, що читають по англійськи, передплатити собі цю ґазету. Вона коштує всего лише два долари на рік. Ми кличемо відділи й членство наших організацій поспішити "Воркерові" з допомогою, приєднуючи йому передплатників і збираючи пресовий фонд!

Місяць жовтень є місяцем несення допомоги "Воркерові"! Дайте йому щиро цю допомогу!

ЦВК ТУРФДім.
Головний Заряд РЗТ.

ВАТИКАНСЬКІ МОЩІ КЛИЧУТЬ НА ВІЙНУ ПРОТИ РАД. СОЮЗУ

За відомостями німецької ґазети "Ді Вельт ам Абенд" римський папа звернувся до усіх імперіялістичних урядів "цивілізованих країн" з закликом обєднатися в один-єдиний фронт боротьби проти Радянського Союзу. У тому папському заклику вказується, щоб звернути особлившу увагу на протирадянську пропаґанду в робітничих районах. Тому й треба в таких районах, де находяться робітники, ставити спеціяльні кінові фільми, організувати міжнародню й внутрі кожної країни "Лігу моралі", якої члени мали б широкі права на фабриках й заводах, щоб вони користувалися особистими полекшами. Ґазети треба теж видавати з відповідними статтями й фотеґрафними знимками.

В кожній країні Европи, Америки й Азії та в кожному місті повинні бути чинні комітети, до яких входили б представники усіх релігій й віровань, які мали б проводити тією протирадянською кампанією. Для того, щоб розгорнути таку протирадянську кампанію, треба багато грошей, отже папа пропонує усім урядам капіталістичних країн зажадати від банкирів й великих фінансістів більшу суму грошей на похід проти більшовизму.

У свойому заклику папа дає ще поради, що зогляду на силу Радянського Союзу не вистарчає сама мобілізація усіх культурних й фінансових сил. **Для того, щоб знищити більшовизм, є лише одне средство — війна.** Й щоби ту війну добре підготовити, папа дорадджує скликати всесвітну конференцію капіталістичних країн.

Стільки подає, той часопис про воєнного ватажка з Риму.

Колись, за відомостями християнських біблій, Христос сказав Петрові заховати свій меч, мовляв, хто мечом воює, від меча гине. Зараз наслідники того самого Христа, папа Пій десятий, проміняв хрест на салдатський штик й закликає усіх імперіялістських ватажків йти війною проти робітників й селян Радянського Союзу.

Та минули ті часи, коли папи з римських престолів побренькували стальними карабелями й шляхом вогня й меча поширювали свою інквізіційну владу. Трудящі, що гартуються день в день в клясових боях зараз, на ділі дожажуть усім папам, що, хто мечом воює, той від меча й загине.

Папа римський кличе усіх імперіялістичних ватажків йти війною проти Рад. Союзу. (Рисунок з московської "Правди").

ЗАКОЛОТИ І ВУЛИЧНІ БОЇ В ІТАЛІЇ

Навіть фашістська міліція бунтується.

З італійського кордону сповіщають, що в ріжних містах та селах Італії знову зчинилися заколоти, бунти та вуличні бої.

За відомостями з Парми, з тамтешніх касарнях фашістської міліції вже протягом кількох тижнів поширюють комуністичні відозви. Фашістські міліціонери дедалі частіше відмовляються коритися своїм начальникам. Протягом останнього тижня там були два справжні бунти. Не вважаючи на пильні розшуки, поліції не пощастило викрити комуністичний осередок, що поширює відозви.

Про гострі сутички сповіщають із Бібіяно, де селяни відмовилися платити податки й виступили проти війська, озброївшися ціпами та лопатами.

У Местре тисячі безробітних демонстрували перед міською управою з вигуками "Праці та хліба!" Демонстранти закидали поліцію камінням і примусили її втекти.

КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ — МОГУТНІЙ ЧИННИК ПІДНЕСЕННЯ ПРОДУКТИВНОСТИ ПРАЦІ.

Розмова з професором Йоффа з Америки.

"Я вже не вперше буваю в єврейських кольоніях на півдні СРСР. Повинен визнати, що пересічний рівень добробуту кольоній помітно піднісся. Дарма, що перехід на землю був для нових кольоністів великим зламом, вони швидко призвичаюються до нового становища. На мою думку, вони дуже багато зробили і як культурні люди. Я — агроном. Мені ясно видно, як сприятливі кольоністи до вимог науки.

Колєктивізація сільського господарства є, на мій погляд, процес позитивний. Із кооперативних форм, що я бачив (комуна, артіль, СОЗ), — артіль видається мені за найвідповіднішу.

Переваги великого господарства над дрібним видаються мені, як, між іншим, і багатьом американським агрономам, безперечними. Це єдиний шлях піднести видатність праці у сільському господарстві.

Сподіваюся, що наша візита в Києві сприятиме зміцненню наукових звязків між американськими та українськими науковими організаціями".

РОЗБУДОВА ГОРОДНИЦТВА Й САДІВНИЦТВА.

Довкола великих промислових міст і містечок Радянської України поширюють тепер площу споживних городів з картоплею, капустою, огірками, цибулею, часником, петрушкою і так далі для скорого постачання ярини місцевому робітництву. Загальна площа отих промислових городів становитиме в 1931 році 171,000 гектарів. Поруч з цим збільшують площу садків і виноградників. Наступного року на Україні мають закласти майже 30,000 гектарів нових садків, із них 20,000 гектарів в колгоспах, а решту в радянських господарствах (радгоспах). В районах робітничих центрів поширять площу ягідників. За пляном Народнього Комісаріяту Земельних Справ наступного року мають закласти 5,650 гектарів нових виноградників, з них 4,500 гектарів в колєктивних господарствах.

МАНЕВРИ РУМУНЄЬКОЇ АРМІЇ.

Згідно з урядовим повідомленням з Букарешту в Семигороді мають найблищого часу відбутися щорічні, осінні маневри румунської армії при участи військових представників Польщі, Франції, Англії, Чехословаччини та Югославії.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ"

Робітничо-Фармерська Кооператива, Вінніпеґ, Ман.	$100.00
П. Козуб, Севен Систер Фолс, Ман. (збірка)	16.25
Відділ ТУРФДім, Форт Вил'ям, Онт. (збірка)	12.00
О. Шолдра, Джан Лендінґ, Б. К.	10.00
С. Лазарук, Монтреал, Кве.	10.00
Анна Манига, Вінніпеґ, Ман.	5.00
І. Гаврилець, Сарня, Онт.	5.00
Відділ ТУРФДім, Вернон, Б. К. (збірка)	7.25
М. Дукач, Спокейн, Ваш.	3.00
Іван Капуста Роч Пірс, Саск.	3.00
Іван Лазурка, Термал, Кал.	2.50
І. Шевчишин, Торонто, Онт.	2.00
Н. Михайлюк, Торонто, Онт.	2.00
А. Лущак, Вінніпеґ, Ман.	1.60
Ф. Старк, Руел, Онт.	1.00
Н. В. Скоробогач, Нокоміс, Саск.	1.00
О. Кондрат, Медісін Гет, Алта.	1.00
Н. Онищук, Капускейсінґ, Онт.	1.00
С. Донас, Ді Пес, Ман.	1.00
М. Чоповик, Оттава, Онт.	1.00
Іван Ворона, Ріко, Алта.	1.00
П. Е. Митрук, Ешмонт, Алта.	1.00
І. Петращук, Витней, Онт.	1.00
Іван Дребит, Колдвел, Алта.	1.00
Ф. Панчук, Оен, Алта.	1.00
І. Рогатинчук, Іст Виндзор, Онт.	1.00
П. Кушнірук, Меклур, Б. К.	1.00
В. Кухарський, Вернон, Б. К.	1.00
Анна Близнюк, Лоскар, Алта.	1.00
Фені Тимченко, Вінніпеґ, Ман.	1.00
Н. Слободзян, Шікаґо, Илл.	1.00
Н. Лежанський, Трібюн, Саск.	1.00
М. Федина Медесин Гет, Алта.	1.00
М. Влайко, Торонто, Онт.	1.00
Ґ. Віконський, Естлін, Саск.	1.00
А. Петраш, Монтреал, Кве.	1.00
Н. Міхалко, Лемінґтон, Онт.	1.00
Н. Понамарчук, Гелкурк, Алта.	1.00
Н. Шевчук, Вінніпеґ, Ман.	.95
М. Босніцький, Реймонд, Алта.	.50
Василь Томків, Кенмор, Алта.	.50
Т. О. Вакалюк, Монтреал, Кве.	.50
Н. Базилькевич, Форт Френсис, Онт.	.50
І. Івасюк, Лемінґтон, Онт.	.50
Іван Сирота, Торонто, Онт.	.25

ТОРОНТО, ОНТ.

Товариші!

На заклик тов. М. Ґерчука з Енсонвил, Онт., жертвую свій одноденний зрабсіток в сумі $2.00 на пресовий фонд "У.Р.В." а також закликаю до жертвування на пресовий фонд "У.Р.В." слідуючих товаришів з Торонта: Н. Челюка, В. Чічка, Ф. Драля, Н. Качмара та І. Теплюха.

Відгукніться товариші на мій заклик так, як і другі товариші. Не лишаймося позаду, коли ще працюємо до якогось часу. Покажім своїм клясовим ворогам, що ми не дамо пропасти своїй пресі, яка приходить до нас три рази в тиждень й повчає нас як вести боротьбу з ворогами робітничого руху.

З товариським привітом,
І. Шевчишин.

ВЕРНОН, Б. К.

Дорогі Товариші!

Від імени відділу ТУРФДім у Вернон, Б. К., посилаю Вам почтовий переказ на суму $7.25, що ми вспіли зібрати на пресовий фонд "У.Р.В."

По $1.00 зложили: М. Курант, С. Паранголь, А. Барон; по 50 ц.: П. Паращук, К. Ґаляс, І. Ґондзаж, З. Данилюк, М. Кузьма, А. Кузьма, І. Казімірчук, Д. Казімірчук; Н. Підгірний 25 ц. Разом $7.25.

Ми не хочемо, щоби наш дорогий учитель перестав виходити й тому стараємося зібрати на допомогу "У.Р.В.", що тільки можемо. Всі читачі повинні зрозуміти, що існування нашої преси залежить від нас самих й тому повинні спішити з пресовим фондом на допомогу.

Всім жертводавцям щира подяка.

З товариським привітом,
І. Казімірчук, секр-скарбник.

ВІННІПЕҐ, МАН.

Дорогі Товариші!

Від імени Робітничо-Фармерського Кооперативного Товариства у Вінніпеґу залучаю чека на $100.00, як жертву на українську робітничо-фармерську пресу. Суму цю заряд згаданого товариства виасигнував на цю ціль з освітного фонду, який кооператива відкладає річно зі свого чистого зиску.

З товариським привітом,
Роб.-Фарм. Кооперативне Товариство,
В. Н. Колісник, управитель.

ТОРОНТО, ОНТ.

Дорогі Товариші!

Посилаю Вам $9.00, з того $7.00 на передплату "У.Р.В." а $2.00 на пресовий фонд і кличу всіх товаришів читачів, що задовжилися з передплатою, щоби вирівнювали її негайно, бо наше робітничо-фармерське видавництво без фінансів не може існувати.

З товариським привітом,
Н. Михайлюк.

ЕРІХ МАРІА РЕМАРК

На західньому фронті без змін

Переклав з німецької мови Ж. Бургардт.

(55)

(Продовження)

Вона записує мене на листок. Я добре знаю, що без конечної потреби не здіймуть моєї гіпсової перев'язки.

Альберта та мене виносять разом.

Ми лежимо в католицькому шпиталі, в одній кімнаті. Це величезне щастя, бо католицькі шпиталі відомі за гарний догляд та добру їжу. Всі місця в шпиталі займають поранені з нашого поїзду, тут багато важких. Сьогодні нас ще не оглядають, бо тут надто мало лікарів. По коритару безупинно ходять низенькі возики на гумових шинах, і завжди хтось на них лежить. Прокляте становище—так витягнувшись, на весь зріст,—добре лише, коли спиш.

Ніч дуже неспокійна. Ніхто не спить, перед ранком ми трохи дрімаємо. Я прокидаюсь, коли вже видно. Двері відчинені, і з коритару чути голоси. Інші теж прокидаються. Один, що тут уже декілька день, пояснює, в чому річ: —"Тут нагорі щоранку сестри моляться в коритарі. Вони це називають ранішньою службою. Щоб і вам щось перепало, вони відчиняють двері".

Вони безумовно мають гарний намір, але нам болять кістки та черепи. "Такі дурощі",—кажу я,—"саме, коли ми трохи заснули".

"Тут нагорі лежать лекше поранені, тому вони це роблять",—відповідає він.

Альберт стогне. Я скаженію й гукаю:—"Тихо там!"

Через хвилину з'являється сестра. В свойому біло-чорному вбранні вона пригадує гарну грілку для чайника.—"Зачиніть же двері, сестро",—каже хтось.

"Там моляться, тому двері відчинені",—відповідає вона.

"Але ми ще поспали б".

"Молитись краще, ніж спати". Вона підводиться і безневинно всміхається.—"Та вже й сема година".

Альберт знову стогне.—"Зачиніть двері",—фуркаю я.

Вона цілком спантеличена: чогось подібного вона, очевидно, не може зрозуміти.—"Це ж і за вас моляться".

"Однаково! Зачиніть двері!"

Вона зникає і залишає двері відчинені. Знову чути молитву. Я впадаю в лють і кажу:—"Я лічитиму до трьох раз. Коли це не перестане, тоді щось полетить".

"Від мене також",—каже другий. Я лічу до п'яти. Тоді я беру фляшку, націлююся і шпурляю її через двері до коритару. Вона розбивається на тисячу черепків. Молитва уривається. Зграя сестер з'являється і лається вдосталь. "Зачиняйте двері!"—гукаємо ми. Вони розходяться. Та мала зникає остання. "Поганці,"—єтьеся на тисячу черенків. Молитва уривається. перемога.

В обід приходить інспектор шпиталю і фуркає сердито. Він обіцяв нам фортецю і ще дещо. Інспектор шпиталю, так само, як інспектор провіянтського депа, носить, правда, криву шаблю, та нашивки на плечах, але це, власне, урядовець, а тому навіть рекрути його не надто поважають. Хай балакає. Що нам може бути.

"Хто кинув фляшку?"—питає він.

Поки я міркую, чи маю признатись, чи ні, хтось каже:—"Я!"

Підводиться чоловік з розкуйовдженою бородою. Всі зацікавлені, чому він це робить.

"Ви?"

"Так. Я був схвильований, що нас без потреби розбудили і став непритомний, аж не знав, що роблю". Він промовляє, як по-писаному. "Як вас на ймення?"

"Комплектник-резервіст Юзеф Гамахер".—Інспектор відходить.

Всі зацікавлені.—"Нащо ти це сказав? Це ж і не ти кинув!"

Він всміхається.—"Нічого. Я маю свідоцтво".

Це розуміє кожний. Хто має свідоцтво, може робити, що хоче.

"Отак",—оповідає він,—"мене було поранено в голову, а потім мені дали атестацію, що я інколи буваю невідповідальний за свої вчинки. Відтоді мені добре. Мене не можна дратувати. Отже, мені нічого не буде. Той внизу буде добре лютувати. Зрештою, це шпурляння гарна розвага. Коли вони завтра знову відчинять двері, то ми знову кидатимемо.

Ми радіємо. Тепер, коли Юзеф Гамахер з нами, можна на все відважитись.

З'являються безшумні, низенькі возики, щоб нас забрати

Перев'язки прилипли. Ми ревемо, як бики.

Восьмеро чоловіка лежить у нашій кімнаті. Найважчу рану має Петер, з чорним, кучеривим чубом,—серйозна рана в легені. Франц Вехтер, що біля його, має розтрощену руку, спочатку з ним було непогано. Але на третю ніч він гукає на нас, щоб ми подзвонили, бо йде кров.

Я міцно дзвоню. Нічна сестра не з'являється. Ввечері ми їм завдали роботи, бо всім було зроблено перев'язку, а тому боліло. Одному хотілося ногу так покласти, другому інакше, третій хотів води, четвертому треба було збити подушку; товста стара, нарешті, сердито забурчавши, аж гримнула дверима. Тепер вона мабуть сподівається, що це знову щось подібне, бо не приходить.

Ми чекаємо. Тоді Франц каже:—"Подзвони ще раз".

Я дзвоню. Її все нема. В нашому флігелі вночі лише одна вартова сестра, може вона якраз має що робити в іншій кімнаті. "Чи ти, Франце, певний того, що йде кров?"—питаю я.—"Бо нам знову ще влетить".

"Мокро. Чи ніхто не може засвітити електрики?" Цього теж неможна. Треба підійти до дверей, а встати ніхто не може. Я тримаю пальця на дзвінку, аж він німіє. Може сестра задрімала. У них же багато роботи і вони дуже перевтомлені вже протягом дня. А потім ці постійні молитви.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ Й ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" одинокий український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: $4.00 на рік, $2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" одинокий дійсно фармерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фармерства. Передплата: $2.00 на рік, $1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: $1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"БОЙОВА МОЛОДЬ" одинокий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повищі часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису вокрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, Ltd.
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.